

Σε μία άστοχη όσο και επικίνδυνη τοποθέτηση προχώρησε ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, Τάσος Κουράκης, ανταπαντώντας σε όσους τον κατηγορούν επειδή εμφανίστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης του Σάββα Ξηρού στο αίτημά του να εκτίσει την ποινή του κατ' οίκον.

Μιλώντας στον RealFM, ο Τάσος Κουράκης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Κανένα φλερτ με την 17 Νοέμβρη... Θα μπορούσαμε να υπερασπιστούμε βιαστή, χουντικό. Θα πήγαινα και για τον Ιωαννίδη και για Χρυσουγίτη και για Κασιδιάρη και για όλους τους ανθρώπους.»

«Οποιοσδήποτε βουλευτής θα πρέπει να υπερασπίζεται το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, για αξιοπρεπείς συνθήκες, για σεβασμό της προσωπικότητάς τους. Με την κυρία Κατριβάνου έχουμε πάει πολλές φορές σε διάφορες υποθέσεις. Για τον κ. Λαυρεντιάδη, τον συναντήσαμε, συζητήσαμε μαζί του. Δεν μας ζήτησε κανείς να πάμε μάρτυρες. Αν μας το ζητούσαν θα πηγαίναμε.»

Η λογική του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ απηχεί κάτι από Βολταίρο, ωστόσο το επικίνδυνο σημείο είναι ότι, υπό το πρίσμα μιας νομικίστικης - ανθρωπιστικής προσέγγισης, **αφαιρεί τον πολιτικό χαρακτήρα της δίωξης κατά του Σάββα Ξηρού** και των υπόλοιπων μελών της 17N.

Βεβαίως έχει κάθε δικαίωμα ο κ. Κουράκης να δηλώσει ότι υπερασπίζεται τον Σάββα Ξηρό, όχι για τις πολιτική του τοποθέτηση και στράτευση, για την οποία τον εκδικείται το κράτος, αλλά απλώς για ανθρωπιστικούς λόγους.

Το πράγμα αλλάζει όμως όταν δηλώνει ότι **με το ίδιο σκεπτικό που υπερασπίζεται το Σάββα Ξηρό, θα υπερασπιζόταν και χουντικούς και νεοναζί**. Είναι σαν να λέει ότι όλοι έχουν ένα κοινό, είναι εγκληματικά στοιχεία, που όμως δεν παύουν να έχουν ανθρώπινα δικαιώματα.

Για άλλη μια φορά, πρέπει να τονίσουμε ότι η απονομή δικαιοσύνης **δεν είναι μια υπερταξική διαδικασία**. Το αστικό δικαστικό σύστημα, αν δεν έχει πάρει παρασκηνακές εντολές, τουλάχιστον δικάζει με ταξική προκατάληψη. Παράλληλα, ενώ δικάζει πολιτικά, αρνείται την πολιτική φύση των αποφάσεών του και τις πασπαλίζει με μπόλικά ιδεολογήματα περί ανεξαρτησίας.

Η καταδίκη του Σάββα Ξηρού **είναι πολιτική απόφαση**, όπως πολιτική είναι και η απόφαση για δίωξη της Χρυσής Αυγής, μετά από χρόνια συγκάλυψης, χωρίς αυτό να αναιρεί ότι όντως πρόκειται για μία εγκληματική οργάνωση.

Μόνο που την Αριστερά και το κίνημα ουδόλως την ενδιαφέρει αν ο Κασιδιάρης (και ο κάθε Κασιδιάρης) σαπίσει στη φυλακή. Την ενδιαφέρει όμως οι πολιτικοί κρατούμενοι - το λιγότερο - να έχουν αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.

Γ.Μ.